

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Nadi Pínové a soudkyň Mgr. Lenky Marynkové a JUDr. Jaroslavy Pokorné ve věci

žalobce: **Stanislav Š.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Mikeščíkem,
sídlem Novotného lávka 5, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,
IČO 69797111, sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o 80 487 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. července 2021, č. j. 37 C 40/2016 – 200,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se zrušuje** a řízení o vydání doplňujícího rozhodnutí **se zastavuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením zamítl prvostupňový soud návrh žalobce ze dne 3. 5. 2021 na doplnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. 3. 2021, č. j. 37C 40/2016-180, o náklady řízení v celkové výši 23 570,80 Kč za úkony právní služby spočívající v účasti na jednání před odvolacím soudem dne 15. 11. 2017, poradě s klientem přesahující 1 hodinu dne 6. 3. 2018, sepisu ústavní stížnosti dne 9. 3. 2018, sepisu repliky k vyjádření účastníků řízení před ústavním soudem dne 22. 10. 2020 a účasti na jednání soudu prvního stupně dne 17. 3. 2021, dále za výdajové paušály po 300 Kč k těmto úkonům a 21% daň z přidané hodnoty.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že o nákladech řízení rozhodl ve výroku III. rozsudku ze dne 17. 3. 2021, č. j. 37C 40/2016-180 a pokud žalobce nesouhlasil s výší přiznaných nákladů, měl právo se do tohoto výroku odvolat, což však neučinil, když namísto toho navrhl doplnění rozsudku dle § 166 odst. 1 o. s. ř.
3. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž setrval na svém tvrzení, že soud prvního stupně o části jím požadovaných nákladů řízení ve výši 23 570,80 Kč nerozhodl, protože je dán návrh na doplnění rozhodnutí o těchto, zatímco důvod pro odvolání do výroku o náhradě nákladů řízení by byl dán pouze tehdy, kdyby soud prvního stupně rozhodl o části nákladů řízení tak, že je nepřiznává, a odůvodnil by proč. Tato situace však nenastala, protože soud prvního stupně náklady v celkové výši 23 570,80 Kč zcela pomínil. Závěrem žalobce navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, nebo aby o doplnění rozsudku soudu prvního stupně rozhodl sám a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
4. Žalovaná se k odvolání žalobce nevyjádřila, nebyla k tomu ostatně soudem prvního stupně ani vyzvána.

5. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 5, 6 o. s. ř.), a aniž nařizoval jednání [§ 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř.], shledal odvolání žalobce opodstatněným, byť ze zcela odlišných důvodů nežli jím namítaných.
6. Z obsahu soudního spisu plyne, že soud prvního stupně rozsudkem ze dne 17. 3. 2021, č. j. 37C 40/2016-180 rozhodl ve výroku III. o náhradě nákladů řízení tak, že žalované uložil povinnost uhradit do 15 dnů od právní moci rozsudku žalobci k rukám jeho právního zástupce, Mgr. Petra Mikeščíka, částku 13 645 Kč spočívající v odměně za 7 úkonů právní služby po 4 340 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, částečné zpětvzetí žaloby ze dne 20. 12. 2016, účast u jednání soudu dne 6. 3. 2017 a dne 15. 5. 2017, sepis vyjádření dne 5. 4. 2017 a sepis odvolání), v 7 výdajových paušálech k těmto po 300 Kč a v 21% DPH, vše pokráceno dle poměru úspěchu žalobce ve věci (34 %).
7. Dle § 166 odst. 1 o. s. ř., nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Výsledek úvahy soudu, zda rozsudek doplní, nemá ve sporném řízení povahu rozhodování o právním sporu mezi účastníky, jehož předmětem je nárok uplatněný žalobou, nýbrž jde o posouzení správnosti postupu soudu v tom směru, zda jeho rozhodnutí vyčerpalo předmět řízení, popřípadě obsáhlo akcesorické výroky. Doplnujícím rozsudkem lze rozhodnout jen o té části předmětu řízení (zde akcesorickém výroku jako celku), o které soud nerozhodl v rozsudku původním, nikoli o té části předmětu řízení (akcesorickém výroku jako celku), o které soud původním rozsudkem beze všech pochybností rozhodl (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2008, sp. zn. 29 Odo 499/2006).
8. V daném případě není pochyb, že výrok o náhradě nákladů řízení je toliko výrokem akcesorickým, náklady řízení zde tvoří předmět řízení. Jiná situace by nastala pouze tehdy, pokud by se žalobce náhrady nákladů řízení domáhal v rámci samotné žaloby (typicky z titulu požadavku na náhradu škody představované dříve vynaloženými náklady řízení). Netvořily-li tedy náklady řízení předmět řízení, nelze hovořit o tom, že o jejich části nebylo rozhodnuto, pouze mohlo dojít k jejich nesprávnému vyčíslení, ať již v důsledku početní chyby či v důsledku opominutí zohlednění některých úkonů právní služby. Dlužno podotknout, že o náhradě nákladů řízení rozhoduje soud z úřední povinnosti (i bez návrhu) v rozhodnutí, jímž se řízení u něj končí (srovnej § 151 odst. 1 o. s. ř.). Soud tak není výší nákladů řízení vyčíslených účastníkem vázán, může tomuto na náhradě přiznat více i méně nežli procesně úspěšný účastník vyčísлил. Domněnka žalobce, že opomine-li soud při výpočtu nákladů řízení zohlednit některé úkony právní služby, je třeba vydat doplňující rozhodnutí, je proto zcela lichá. Odvolací soud se tak ztotožňuje s konstatováním soudu prvního stupně, že rozhodl-li ve výroku III. rozsudku ze dne 17. 3. 2021, č. j. 37C 40/2016-180, o náhradě nákladů řízení, pak, byť by toto rozhodnutí nebylo z jakéhokoliv důvodu (včetně případného nezohlednění všech poskytnutých úkonů právní služby) správné, nebyl dán prostor pro vydání doplňujícího rozhodnutí.
9. Odvolací soud, posuzujíc podání žalobce podle obsahu, kdy je beze všech pochybností zřejmé, že žalobce brojí proti výroku o náhradě nákladů řízení, neboť má za to, že mu nebyla přiznána náhrada nákladů řízení za dalších pět jím uvedených úkonů právní služby, výdajových paušálů k těmto a 21% DPH, dospěl k závěru, že k tomuto podání je třeba přistoupit jako k odvolání žalobce do výroku o náhradě nákladů řízení (výrok III.) rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. 3. 2021, č. j. 37C 40/2016-180. Tento závěr přijal i s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2011, sp. zn. 23 Cdo 1212/2010, dle kterého není-li pojmově možné uvažovat o odvolání proti výroku, který nebyl vydán, je podání účastníka vytykající soudu takovéto pochybení, byť je označeno jako odvolání, zpravidla třeba – s přihlédnutím k jeho obsahu ve smyslu § 41 odst. 2 – posoudit jako návrh na vydání doplňujícího rozsudku podle § 166 o. s. ř. Odvolací soud je toho názoru, že citovaný závěr Nejvyššího soudu je třeba vyložit ku prospěchu účastníka řízení i na opačné případy, tedy na situace, kdy nelze pojmově uvažovat

o vydání doplňujícího rozhodnutí (jako je tomu v dané věci), přičemž dle obsahu posuzovaného podání je zřejmé, že se jedná o odvolání, neboť žalobce brojí proti soudem v konečném rozhodnutí provedenému vyčíslení nákladů v řízení mu vzniknuvších. Odlišný postup by bylo lze považovat za ryze formalistický a k žalobci nepřiměřeně tvrdý, a to navzdory skutečnosti, že tento je v řízení kvalifikovaně zastoupen.

10. Odvolací soud s ohledem na výše uvedené napadené usnesení soudu prvního stupně zrušil podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř., neboť řízení o vydání doplňujícího rozhodnutí nemělo s ohledem na shora uvedené závěry vůbec proběhnout, a dle § 221 odst. 1 písm. c) o. s. ř. řízení o vydání doplňujícího rozhodnutí zastavil.
11. Na soudu prvního stupně nyní bude, aby učinil úkony předvídané v § 208 a násl. o. s. ř., zejména, aby doručil podání žalobce ze dne 3. 5. 2021 žalované k vyjádření, a poté věc opětně předložil odvolacímu soudu k rozhodnutí o odvolání do výroku o náhradě nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.].

Praha 11. srpna 2021

Mgr. Nad'a Pínová v. r.
předsedkyně senátu